

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 40. S. Majolus Dignitatem Papalem fugit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. immisit, & coctum porrexit. Accepit
A. C. 975. Abbas, oravit, & gratias agens comedit.
 Saracenorum alius baculum decorticans
 pedem imposuit Bibliæ, quam Majolus
 semper quocunque iret deferre adfue-
 verat. Ingemuit Vir Sanctus, & aliqui
 ex Saracenis comilitonem vituperarunt
 dicentes, librum verba Prophetarum
 continentem usque adeo vilipendi non
 debere. Eadem die, exortis inter eun-
 dem barbarum & commilitones rixis, pe-
 dem ejus, quo Bibliam calcaverat, am-
 putarunt. Tandem ubi libertatis pre-
 tium allatum est, S. Majolus omnesque
 cum ipso capti dimittuntur; unde Fe-
 stum Assumptionis apud Christianos, ut
 exoptaverat, celebrare licuit.

Saraceni vero haud diu post ex Fra-
 xineti stationibus a copiis Guilielmi Du-
 cis Arelatensis pulsi sunt, quod plerique
 in pœnam ob captum S. Virum coelitus
 immissum crediderunt.

Libri quoque, qui S. Abbatis fuerant,
 in sarcinis Barbarorum inventi eidem re-
 missi.

§. XL.

*S. Majolus Dignitatem Papalem
 fugit.*

Vit. per Syr. **H**aud longum post S. Majoli reditum
lib. 3. c. 8. effluxerat temporis spatium, cum
 ab Ottone II. Imperatore, & Adelheide
 Impe-

Imperatrice matre ejus vocatus roga-
 tur, ut Sedem Romanam tunc vacantem
 conscenderet. Id post mortem Benedi-
 cti VI. & Donni factum creditur, quo
 factionis Franconi faventis homines eum
 restituere prohiberentur. Summam Di-
 gnitatem sibi oblatam Majolus forti pe-
 ctore repulit dicens, animo sibi consti-
 tutum, pauperem vivere, & dilectum si-
 bi gregem nunquam derelinquere. Tum
 Principibus vehementer instantibus, ut
 Supremum Pontificatum susciperet, pe-
 tiit deliberandi tempus, & postquam diu
 preces ad Deum fudisset, sensit se in pro-
 posito confirmatum. Ergo Proceribus
 Episcopisque, sibi persuadere conantibus,
 ut Imperatori roganti rem difficilem qui-
 dem sed gloria plenam non denegaret,
 respondit: *Haud ignoro, me careere do-
 tibus, quæ in Pontifice Maximo necessa-
 rio requiruntur. Ceterum quantum
 Romani terrarum spatio a nobis di-
 stant, tantum eorum mores a meis di-
 vertunt.* (*)

Kk 4

Deni-

(*) Ita Vir Sanctus & sapientissimus. Ho-
 die Italorum industria ceteras Nationes a Summo
 Pontificatu excludit. Nec est cur alii summam
 licet Dignitatem adeo expectant, postquam Itali-
 jam suæ nationis Pontificibus adfueverunt. Præ-
 terea alios quam Italos eligi, si ea in memoriam

revo-

Sæculum X.

A. C. 975.

Denique S. Viri constantia nec precibus, nec argumentis superari potuit, quod inter miracula ab ipso patrata forsitan non ultimo loco ponendum.

§. XLI.

S. Adelheidis Imperatrix.

*vit. per Odil.
Bibl. Clun.
p. 354. Elog.
Sæc. V. Ben.
p. 889.*

Quantum S. Majolus in Regis Ottonis II. animum potuerit, illo facto docemur, cum Rex Adelheidi Imperatrici, matri suæ, auctoritate potissimum S. Abbatis, reconciliatus est. Adelheidis Rudolphi II. Regis Burgundiæ filia, Regis Conradi pacifici, & Buchardi Episcopi Lufunensis Soror, annos non plus sexdecim nata, Lothario Hugonis Regis Italiæ filio nupserat, ex quo conjugio nata erat Emma, postea Lotharii Regis Franciæ uxor; sed mater, post annorum trium matrimonium elato marito vidua, a Berengario novo Italiæ Rege & Willa uxore ejus diram persecutionem passa est. Quippe detonsam, & sæpe pugnis calcibusque contusam obscuro carceri cum unica ancilla tradiderunt. Inde non sine miraculi specie evadens ad Regem Ottonem I. deducitur; qui & ipse illo tempore, uxore defuncta, liber Adel-

---

revocentur, quæ compluribus Pontificibus, natione Gallis, Avenione sedentibus contigerunt, Ecclesiæ Bono expedire non videtur.